

חוויות מביקור בתערוכה "רוחות של מהמרים" מאת רביד רובנר

במגזין TIME של סוף דצמבר הופיעה כתבה עם הכותרת:

"2013:the year men became obsolete"

הכותבת, Camile Paglia, כועסת על הפמיניסטיות מהגל השני והשלישי על שהן מייתרות את קיומו של המין הגברי. היא טוענת שהיות וגברים המציאו את המציאות המערבית, ביטולם ככוח בעולם הוא מעשה שגוי ומסוכן. אבל, לקראת סוף הכתבה, בהפוך על הפוך, היא מבקשת להכיר בקיומם רק היכן שהם הכרחיים פיזית בבניית כבישים, בכריית מחצבים, בהתקנת חלונות בגורדי שחקים וכד'.

אותה רוח נושבת בתערוכה. המציאות הגברית נעדרת כאנושיות ונותרת בשלושה גילומים סימבוליים בלבד: כזיכרון נשכח, מעובד ומפורק. הרכב, האמבלמטי לגבריות, מבותר לשני חלקים מהופכים. בווידאו הגדול הם נהוגים דווקא בידי שתי נשים. זרות זו לזו, תנועתן ברכבים יוצרת לפרקים תמונה שלמה, של מעין חללית או טיל, הממריאה ממציאות שעוצבה בעבורן אל עבר מציאות אחרת. כל מה שנותר להן כדי להמשיך הלאה הוא סנכרון שטרם הושג, אך שהצופה כבר מתאוה אליו. ברקע חולף נוף מרוסן ומעובד המסתתר לפרקים מאחורי חומת ההפרדה, עוד שתי המצאות גבריות האחת אוניברסלית ומראשית האנושות (המהפכה החקלאית), והשנייה מקומית ועכשווית (המצאת השלטון הישראלי).

בווידאו הקטן מופיע עוד טבע, אך הפעם בלתי מרוסן לכאורה נשי שמתגלה כעבור כמה שניות כאילו וירטואלית, רפטטיבית ואובדנית. שני סוגי הטבע המופיע בווידאו הגדול והמופיע בווידאו הקטן כשני חלקי הרכב המבותר, מבהירים שלא נותר עוד נוף טבעי מחוץ למסך הפלזמה. הטבע אמיתי כקולה, "טעם החיים", המאבדת פחמן דו חמצני אל אטמוספירה סינטטית.

איון הגבריות נשלמת עם שלילת הגבר היחידי, "המוהיקני האחרון", שנותר אבוד וכלוא בבית מלון "הרודס". מחיקתו באיקסים מלוח שנה, של הגבר האבוד והחלוש, במלון על שמו של השליט החזק והאכזר, על דקליו ומפליו המזויפים, מעידה שזמנו של המין הגברי ושל מה שעולל, תם.

האלטרנטיבה ניצבת במרכז החלל, מוגנת מכל כיוון צלמית הפענוח, סמל ל"מין השני". לקוחה מתרבות קדומה, בזרותה לכל מה שמופיע מסביב, "ונוס" הסבה על צירה מקרינה לכל עבר את כוחה הקדמוני על התרבות העכשווית, מזכירה שפעם היה אחרת ומציעה שייתכן ועוד יהיה.